

בפני השופט: סאל' שלומי נוכח

המערערת: החובשת הצבאית (סגן אביבה לואיס)

נגד

המשיב: _____ אבו ערה, ול'ו _____ (עקאבה/דחתן)
(באמצעות ב"כ עו"ד חמר מלך)

ערעור על החלטת ביהמ"ש הצבאי בקציעות (בפני כב' השופט רס"ן אמיר דהאן)

בתיק מספר 2602/06 מיום 25.7.06

(הערעור נדחה)

תאריך הישיבה: 9 באוגוסט 2006.

החלטה

1. המפקד הצבאי הורה בצו כי המשיב הל"ל יוחזק במעצר מנהלי במשך שלושה חודשים נוספים, עד תאריך 22.10.06, הן כוונתו לבצע פיגועים חמורים. העצור הובא בפני כבוד השופט רס"ן אמיר דהאן לצורך ביקורת שיפוטית על הצו. השופט החליט לקצר את המעצר מהותית עד 10.8.06. על החלטה זו בא ערעור התביעה לו הנני נדרש כעת.
2. החובשת הצבאית ביקשה לאשר את המעצר המנהלי, בשל הטכנה החמורה הנשקפת מן המשיב. ציינה כי המשיב נחקר ואין אפשרות להליך פלילי בעניינו. ב"כ המשיב הדגישה כי מחובר בתקומת מעצו ממושכת ביותר, מאז נובמבר 2001. ציינה כי למעשה משנת 2002 לא נוספו ראיות עדכניות לגבי החשד המיוחס למערער, ואין ראיה כי המשיב מהווה בעת סכנה. הדגישה כי בגילו הצעיר של המשיב, חמש השנים שחי ככלא מגיל 20 עד 25, הונן משמעותיות ביותר לגבי גיבוש תפיסת החיים. ציינה כי כבר שני שופטים של ערכאה ראשונה הגיעו למסקנה שיש לשחרר את המשיב. המשיב מסר כי אין לו כל כוונות למעול כפי שמיוחס לו.
3. לאחר הדיון הגלוי עינתני בחומר החסוי, חומר אשר לא מצאתי כי אוכל לחושפו בפני המשיב או באת-כוחו מבלי שיהיה בכך כדי לפגוע בביטחון האזור. כמו כן שמעתי את נציגות השב"כ במעמד צד אחד לגבי החומר החסוי.
4. בהחלטת השופט קמה קיימת אי בהירות מסוימת. מצד אחד החליט כי הינו מקצר מהותית את המעצר, שכן הגיעה נקודה הזמן בה אין עוד תוקף לראיות על כוונות הפיגוע של המשיב. ומצד שני קבע השופט כי קיצור המעצר הינו לצורך השלמת החקירה והעברת המשיב להליך פלילי. והרי קיצור לצורך חקירה והעברה להליך פלילי, אפשר שמשמעותו קיצור שאינו מהותי, אם החקירה לא תניב ביסוס ראיתי לכתב אישום. משום מה מציינ

חשומט קמא בסעיף 8 להחלטתו כי המשיב לא נחקר, אולם מן החומר החסוי (וגם מן החומר תלוי - חז"ל"ים - שהוגש לבית המשפט לאחר החלטת השופט קמא), ברור כי המשיב נחקר גם נחקר בשב"כ.

מכל מקום חנני נדרש כעת להחליט בשאלת המעצר לגופתו, ואני נכון לצאת מהנחה כי החלטת השופט קמא משמעותה קיצור מהותי של המעצר עד 10.8.06 (קיימת פקודת מעצר בה הוריתי על מעצר המשיב, עד לחלטתו בערעור התביעה).

בהחלטה קודמת שלי לגבי המשיב ציינתי, לגבי הבסיס הראייתי למעצר המנהלי בענייני, כי: "עיון בחומר מעלה בי אכן חידושות החמורות ביותר התקבלו בשנת 2001 והן מצביעות על החלטתו של המערער לבצע מינוע התאבדות, על רצינות כוונותיו (שלא נותרו בלבו פנימה בלבד), ועל הקשר שלו לתשתית הפעילות הצבאית של החמאס. בנוסף קיימות ידיעות המתייחסות לשנת 2002 (ידיעות 19, 12, בסב"מ) התומכות אף הן בראיות על כוונותיו הרצחניות של המערער, ועל חיבורו לתשתית הצבאית. גם אחד כך נוספו ידיעות, אולם אין הן נה מהותיות".

בתאריך 22.12.05 החליט הרב של בית המשפט העליון בראשות כבוד הנשיא ברק בעתירה בעניין מעצרו המינהלי המתמשך של המשיב. וכך כתב שם הנשיא: "השאלה המונחת לפנינו היא האם שהונו של העותר במעצר מינהלי מזה ארבע שנים הינה כדן. לדעתנו, התשובה היא בחיוב. מהחומר המודיעיני בעניינו של העותר - אשר בהסכמת העותר עיינו בו ואשר מהימנותו גבוהה ביותר - עולה כי העותר הוזכרן לבצע מינוע התאבדות עובר למעצרו. חומר מודיעיני ערכי יותר - שמקורו בתקופות שונות במהלך מעצרו של העותר - מלמד כי כוונתו זו של העותר לא השתנתה, והוא מהימן זה אף מחק את החומר הקודם בדבר הכתנות שגיבש העותר בעבר. כוונת אלו, אף שנובשו בעבר, צופה פני עתיד. כך גם המעצר המינהלי והסכנה שהוא בא למנוע. במצב הדברים שלפנינו החומר החסוי בכללותו, הן זה שהתקבל לפני מעצרו והן זה שהתקבל במהלך תקופת מעצרו, מצביעים על מסוכנות קומקסיית ביותר מצדו של העותר. הסיכון הנשקף ממנו ברור. שחרורו ממעצר מינהלי בזמנים אלו של מאבק עקוב מדם בין ארגוני הטרור למדינת ישראל, יתא דומה לשחרור "סניציה מתקתקת" המבחינה להפעלתה. במצב זה, כאשר המסוכנות נה גבוהה, החלטת המשיבים סבירה היא, על אף שהעותר שוחה סכרע שנים כמעצר מינהלי. על יסוד החומר שלפנינו לא נוכל להניח כי חשייתה הממושכת במעצר מינהלי חפזיתה ממסוכנותו של העותר. החומר שהונח לפנינו מקיט תשתית ראייתית מספקת, לעת עתה, להמשך החקירתו של העותר במעצר מינהלי. אכן, מצב העניינים שלפנינו, בו מסוכנותו של העותר נה גבוהה, עשוי להשתנות בעתיד. הסיכון הנשקף מהעותר עשוי להצטמצם אם יחול שינוי בכוונותיו ותוכניותיו, או אם יחול שינוי במצב הטרוריסטי הנוכחי בו ארגוני הטרור עושים שימוש תדיר במחבלים מתאבדים לשם פגיעה באזרחי המדינה. אך לעת הזו, ובמסגרת העתירה שלפנינו, נמצא כי המפקד הצבאי עמד בנטל המוטל עליו להראות כי החלטתו סבירה ואין עילה להתערבותנו במסקמת הערכאות הצבאיות".

כבר ציינתי בהחלטה קודמת כי אם ישאל מי, כיצד זה לאחר דברים כה נוקבים שכתב נשיא בית המשפט העליון, בא השופט קמא ומען להורות על טיוט המעצר המינהלי? אשיב לו כי השופט קמא פעל כדת וכדין. שהרי החלטת בית המשפט העליון התייחסה לתקופה מוקדמת יותר של המעצר המינהלי (ספטמבר עד דצמבר 2005), ואישרה אותה תקופה. אולם אין בכך החלטה לגבי המשך המעצר המנהלי מעבר לאותה תקופה. כל תקופת מעצר טספת פותחת מחדש את שערי הבדיקה המשפטית לגבי ההצדקה וההכרח שבמעצר המינהלי. אם החלטנו בעבר לאשר את המעצר, אין לגזור מכך כי גם בעתיד יאושר המעצר. ואם יוסיף השואל ויקשה, האם יתכן שהאושר תקופת מעצר מינהלי, וכעבור זמן קצר לא האושר הארכה? אוסיף אף אני ואשיב – כי המעצרו המינהלי חייב להסתיים כיום אתר ובשעה אחת, גם אם קדמו לאותה שעה – שנים של מעצר.

עוד ציינתי כי המוקד, או נקודת ארכימרט של חיק זה, נעוצים בחלוף הזמן. קבעתי בהחלטה קודמת כי אם הראיות לא שתנו, ישוחרר המשיב בנקודת זמן בעתיד ממעצר מינהלי בשל חלוף הזמן בלבד. כבוד הנשיא ברק ציין כי שחרורו של המשיב יבוא אם יחול שינוי בכוונותיו, או שישתנה המצב הביטחוני בשטח. לכך אין לי אלא להסכים. אולם הוספתי וצינתי בעבר כי בהעדר כל שינוי בראיות, עצם חלוף הזמן יביא לשחרור המשיב. זאת מטעם פשוט – ככל שתולף עוד ועוד זמן, מתקרבת הנקודה בה נחיה חייבים לומר, כי הראיות לגבי כוונתו הרצונית של המשיב כבר התיישנו, ואין להן עוד כל תוקף.

לא קל להחליט כי אדם שרצה בעבר לבצע פיגוע התאבדות ישוחרר לשטחי יהודה ושומרון. שטחים הרוויים תשתיות בטחוניות "מתקתקות", חומרי נפץ ואמצעי לחימה לעיפה, משלחי מתאבדים, ושאר מרכיבי המציאות הקטלנית שכאן. יש מי שידמה מהלך כזה להשלכת גפרור בוטר להבית אבק שרימה. כיצד ניתן להחליט החלטה שכזו?

ובכן המפתח להחלטה שכזו, וגם לכלאו של המשיב, נעוץ בראיות. הראיות כאן, כמו בתיקים מינהליים ופיליניים רבים אחרים, הן הקובעות את התוצאה המשפטית. הראיות לגבי כוונת המשיב לבצע פיגוע התאבדות חן בעיקרן מן השנים 2001 – 2002. מאז לא נתחדש דבר בעניין זה. כיום מתקרבת תקופת מעצרו של המשיב לחמש שנים. אין אפשרות לדעת מה באמת בליבו של אדם, ואנו נזקקים לראיות נסיבותיות בעניין זה. אולם כאמור מזה כארבע שנים שאין כל ראיה כי המשיב מוסיף ומחזיק בכוונה לבצע פיגוע. רבות נכתב על פגיעתו הקשה של המעצר המינהלי בחירות חופט ובזכויותיו. לשם הצדקת מעצר מינהלי נחוץ בסיס ראיות איתן. אולם במצב הראיתי הנוכחי, אני סבור כי המעצר המינהלי ביצה את עצמו, ולא ניתן עוד להצדיקו על סמך ראיות אלו, שהתיישנו ומג תוקפן.

10. לפיכך הנני דוחה את ערעור התביעה, ומורה לשחרר את המשיב, ככל שאין כגזר פקודת מעצר אחרת. עם זאת, לאור בקשת התובע הנני מורה לעכב את השחרור ב- 72 שעות, לצורך עתירה לגבי'צ.

ניתנו היום, 16/08/06 14:00, בלשכה.

מוכרת ביהוד'ש ותעביר העתק מהחלטת זו ליוז הצדדים.


שומרון

בית המשפט הצבאי לערעורים

דין מיום: 9 באוגוסט 2006.

במני השופט: סא"ל שלומי כוכב

המעוררות: התובעת הצבאית (טן אביבה לואיס)

המשיב: _____ אבנר עריה, ת"ז- _____ (נקאבה/דחת)

ב"כ המשיב: עו"ד תמר פלג

מתורגמן: סמל עאסם סעד

דשמת: סמל יעל לוי

השופט מותח את הישיבה ומזהה את הסמלע"ר.

התביעה:

16 אבקש להפוך את החלטת ביהמ"ש קמא כך שחסיצור יהפוך ללא מחותני, וזאת על סמך החומר
17 החסוי שיוגש לביהמ"ש. אציין כי התביעה סבורה כי קיצורו של חצו למחותי אינה נכונה. התקופה
18 היא מאוד קצרה, וזה לא מספיק, ובלי קשר לחשלמות התסירה אנו מבקשים להפוך את
19 ההחלטה.

התגובה:

22 אתחיל בזאת שקיבלתי מן התביעה חומר גלוי שרק בחלקו הוא חדשני אני מקווה שהוא נמצא
23 בתיק בחומר גלוי, כי אין ספק שכחומר חסוי הוא הית מימים ימימה. מדובר בחומר מלפני למעלה
24 מחמש שנים, ולטענתנו, עצם מסירת החומר הישן תוך מדברת לזכותינו שאין ולא היה חומר חדש
25 משמעותי כזה מאז מעצרו של מרשי ובדאי לא משנת 2002, ואני קובעת זאת על סמך החלטות
26 שופטים. שני שופטים בשלוש החלטות קבעו כי יש לשחרר את מרשי ממעצרו הממושך. כבי
27 השופט ליברמן שחררו בשעתו, אחרי זה החלטה נהפכה בערעור אצל כבודו, אחרי זה הלכנו
28 לבג"צ והפסדנו. הוצאו צווי הארכה ובצו הארכה שני הודמנו שוב לכבי השופט ליברמן לשבת
29 במיקורת שיפוטית והסיפור חזר על עצמו. ולכשהוארך הצו כבי השופט דאחן נתן החלטה מנומקת,
30 הראויה לא רק לתשומת לב, אלא לכבוד רב. כבי השופט דאחן, אם הבגתי אותו נכון, אומר כי אין
31 כלום או דרך לנבא מסוכנות אחרי תקופה ארוכה כל כך. ההחלטה לפני כבודו. כבי השופט דאחן
32 מודע לייחודה של תבעיה שבפניו, על שתי פניה: העובדה שהוא מתבלט לא זו בלבד שאינה
33 מחלישה את החלטתו, כי מחזקת. הוא איננו מתעלם ממלא ההיקף של הבעיה. הוא איננו מתעלם
34 מן הסכנה שלדעת השופטים כדעתו נבעה לפני חמש שנים מן המערער. אני אומרת חמש שנים, כי
35 אני מדברת על גילו המינימאלי של החומר ולא על התקופה. שופט דאחן מתייחס לחמש שנים וזה
36 אף יותר, כי מדובר על מה שמיוחס למערער. הוא שואל את השאלה האם חמש שנים ככל גיל.
37 משקלם וזחזו יסלה לי השופט דאחן אם אני מסתח אתו סצת אחרת. ככל שאדם צעיר יותר, כן
38 חמש שנות חייו הן בעלות משקל רב יותר. דחייתי, התרחקותו מחטאת נעוריו, אם הייתה בזאת,
39 במהלך חמש שנים בין 23-18 בין 24-19 החומר איבד ממשקלו הרבה יותר מכפי שהיה מאבד אילו
40 דובר למשל באותו צעיר שהיה קודם זקן העצירים, הוא בן 38, ובכל זאת שוררר. בנסיבות אלו,
41 דחייתי, כשבידי התביעה זכייים מתקירתו של מרשי, שאני מאוד מבקשת את כבודו לקרוא
42 אותם, והוא החמור שבהם. שם נאמר כי אם אלה יבחרו, אני אבצע את חשליחותי. הדברים הם
43 רב משמעותיים. כדי להבין אותם נכון, יש להבין למה מתכוון אדם צעיר, ומאמין. אלוהים
44 בינתיים לא בחר בו לבצע שליחות. אבל אף אחד לא בחר בו, הוא לא אמר אחמד יבחר בי. אולי
45 המערער הציל את חייו, אולי. אך עברו כמעט חמש שנים. אני ואשבת שחטאה התביעה שלא זימנה
46 זנרמה לזימונו של מרשי לחקירה, ולו לצורך דבר אחד והוא לעמת אותו עם דברים אלו. התברכנו
47 בחוקרים מיומנים אשר מכירים את המסיכולוגיה של העצור ומנטליות של איש חמאס, וזאת כדי
48 לעמוד על סמך עימות שכזה על מצבו הנפשי, על מטרות חייו של מרשי חיוס. אני יכולה לתת
49 תשובה בהסתמך על דברי ביהמ"ש ובדקתמך על התבוננות שלי בו במשך קרוב לחמש שנים.
50 תיקון אחד קטן, אני רוצה להכניס לדברי השופט דאחן, מרשי למד עברית בשנה האחרונה, ואני
51 חושבת שיש לזה משקל לא פחות. אני חושב שאנשים ששונאים אותנו אינם מסוגלים לקרוא
52 ואינם מסוגלים ללמוד. תלוי מי. ואת זה הם היו צריכים לבדוק. ובשביל זה יש כלים. הם, דחייתי.
53 התביעה והשבי"כ. אולי הם פשוט מפהדים שיקבלו את התשובות שאינם רוצים לקבל. אנו
54 מתווננים ורוצים שחרור. הערעור הזה של התביעה בעצם אומר כך: אין לינו זמן". אי אפשר תוך
55 שבועיים לזמן? הם לא יכלו ביום אחד לזמן נציגי שבי"כ לכאי בג"צ: הנימוק הזה שמרשי לא נחקר
56 מטעמים טכניים למרות החלטת שופט איננה יכולה להתקבל. אם זאת חסיבה שלהם, ואם זאת

1 התקווה שלהם שכבודו יאשר, הרי שהם לא מכבדים החלטת שופט. מי הם שיגידו לשופט לאתר
 2 שבועיים כי יש בעיה טכנית? כמובן אפשר לטעון כי יש מצב. בנסיבות אלו, מכלול הדברים שעד
 3 עכשיו טענתי, אם נותר לנו רק המצב והחלטות של התביעה, הערעור הזה דינו להידחות בשתי
 4 ימים ובאופן חד משמעי. אני מפנה להחלטה של כב' השופט דאהן. יש צורך בנימוקים כבדי משקל
 5 מאוד, כדי לא לקבל את דעתו. אין כאן את ה"נימוק" היחיד אשר יכול להצדיק מעצר מנהלי. אין
 6 יסוד לחיזוי מסוכנות. אין דבר שכזו. אפשר להגיד: אני מיוחד, אני מיוחד, אני חדש, אך זה לא משפטי
 7 משפט חייב לחתכסס על עקרונות המעצר המנהלי ועל חיזוי הסכנת. אם הערעור יתקבל, אני
 8 מבקשת שהיסוד למסוכנות יוזכר בחלטה. יש להיות בטוח שהוא אכן מסוכן אם הוא במעצר
 9 מנהלי.

10
 11 **הפשיב:**

12 אני דיברתי הרבה בדיונים קודמים. והתעייפתי מכל הדיבורים שלי. אני מקווה שביחמי"ש יעין
 13 בתיק שלי בכבוד ראש ושיחליט את ההחלטה על קיצור מהותי. אני מקווה להיות בבית ביום
 14 חמישי. חייתי חודש וחצי בחקירת.

15
 16 **השגותי: מסכת שאלה למשיב:**

17 קיבלתי זכ"דים מחקירתך לאחר מעצרך מ-2001-2002, ושם בין היתר נאמר בתשובה לשאלה, כי
 18 אם אלקה (אלוהים) יבחר בך לעשות מעשה, לעשות פעולה, אז אתה מאמין באללה וזהו זה. אם
 19 חיים ישאלו אותך כזאת שאלה, מה תגיד?

20
 21 **הפשיבו:**

22 אני אניד שאני לא האיש המתאים כי אני נגד הפעילות ואני נגד. אני בטוח בעצמי וידוע שאני לא
 23 אעשה מעשים שכאלו. אין לי אומץ לב

24
 25 **התוב"א:**

26 אציין כי העצור נעצר זה מכבר.

27
 28
 29 **ביחמ"ש:** החלטה תינתן במועד מאוחר יותר.

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35